

WADDENWOLF

Jonkheer Pieter Jan Willem Teding van Berkhout maakte in de winter van 1866 een plan om een dam te bouwen tussen Ameland en het Friese vasteland – en zo de Waddenzee droog te leggen. Dat plan mislukte, maar bracht wel iets anders voort: *Waddenwolf*, de nieuwe historische roman van onze eigen Corine Nijenhuis.

Tekst **Leonie Hardeman**

GELIJK MAAR MET DE DEUR IN HUIS: WAAROM DIT VERHAAL?

‘Ik verwonder me over de mens, vaak de Nederlander, die denkt dat-ie de natuur kan temmen. Die land maakt waar de natuur dat verbiedt. Inpolderingen, dijken: het is een godswonder dat je aan zoiets begint en dat het dan ook nog lukt, toch? Bovendien heb ik iets met verborgen geschiedenissen – en dit verhaal kent bijna niemand. De uitdaging is dan om de menselijkheid erin tevoorschijn te halen, de dramatiek. Soms moet je daarvoor best wat peuren, maar daar hou ik wel van. En dat ik sommige dingen niet meer kan navragen, geeft me de vrijheid om te suggereren en zelf een beeld te schetsen.’

WANNEER WIST JE: DIT WORDT MIJN NIEUWE BOEK?

‘Gelijk de eerste keer dat ik ergens iets zag staan over de Amelanderdam. Ik dacht: hoe is het mogelijk dat dit niet in de geschiedenisboeken staat? Als het gelukt was, hadden we geen Waddenzee gehad! Maar pas toen ik las over een rijke jonkheer uit het achterland die zonder ook maar enig benul van waterwerken tien jaar lang in een houten, primitieve keet op Ameland ging wonen voor die dam, toen dacht ik: hier zit een mens dat raar gedrag vertoont. Dit wil ik uitzoeken.’

EN WAT KWAM JE TEGEN?

‘Ten eerste natuurlijk het verhaal van de Amelanderdam en het droogleggen van het wad. Dat is helemaal waargebeurd en vertel ik op basis van allerlei oude documenten. Het verhaal eronder is het persoonlijke verhaal van Pieter, dat ook gebaseerd is op historisch materiaal, maar op een gegeven moment wel een eigen draai neemt. De derde verhaallijn gaat over een Mariaverschijning die ook weer echt is gebeurd – voor zover je daarin gelooft, dan. Ze zou zijn verschenen aan de huishoudster van de pastoor op Ameland en zei dat de dam een duivelsdam was die over tien jaar vernietigd zou worden. Wat denk je? Na tien jaar sloeg de dam door.’

GELUKKIG MAAR, ZOU IK WILLEN ZEGGEN.

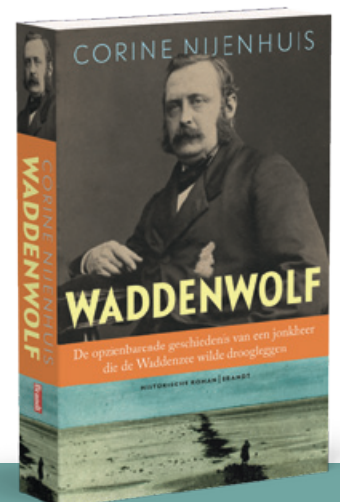
‘Ja, en dat is meteen het interessante aan dit boek. Tijdens het lezen ga je mee met Pieter. Je bent bij hem terwijl hij transformeert van

een keurige, nuffige, winterwitte aristocraat in een harde werker met het slik onder zijn nagels. En als er dan weer een subsidie wordt teruggetrokken, commissarissen dwarsliggen of de dam doorbreekt, dan vind je dat erg. Je wilt dat het hem lukt. Terwijl: wie wil er vandaag de dag nou dat het wad was ingepolderd? Ik denk niemand. Daar ben ik dus benieuwd naar: of lezers Pieter vanaf het begin af aan een verschrikking vinden en blij zijn dat het mislukt is, of dat ze die mislukking net zo erg vinden als hij.’

JIJ LIJKT HEM IN ELK GEVAL IN JE HART TE HEBBEN GESLOTEN.

‘Hoe meer je in zo’n personage duikt, hoe echter hij wordt. In mijn atelier heb ik twee tafels: een voor schrijverij in opdracht en een voor het boek. Boven de boektafel hangt een portret van Pieter, dus terwijl ik aan mijn boek werkte, vier jaar lang, keek hij op me neer. Dan groei je met iemand mee; hij kwam dichtbij. Een van zijn nazaten vroeg me tijdens het schrijven: “Vind je dat hij mislukt is?” Dat is een wezenlijke vraag: het project is mislukt, maar die man, als mens? Nee, besloot ik, want hij heeft een levensproject gevonden en dat heeft-ie niet opgegeven. Hij vocht tegen de waterwolf, en of het dan lukt of niet, dat maakt volgens mij niet uit. Hij heeft gedaan wat hij kon, en dat is het mooiste wat er is: dat je iets vindt wat je zo passioneert dat je vecht tegen de klippen op. Dat vergt moed.’ ●

Uitgeverij Brandt | € 22,50

Meer weten? Op vlotwaterwonen.nl vind je een video waarin Corine nog meer vertelt over haar boek.

WIN WADDENWOLF!

Goed nieuws: VLOT mag drie exemplaren weggeven aan Vrienden van VLOT. Mail naar redactie@vlotwaterwonen.nl om kans te maken.